

MATTHEÛS

12:43-45

De terugkeer van de onreine geest als beeld
van Jezus' generatie

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/12-43-45

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De gelijkenis en wat de Bijbel over demonen zegt	6 min	3
2	De uitgedreven geest zoekt een nieuw verblijf	5 min	5
3	Het lichaam als huis en het gevaar van leegte	6 min	7
4	Zeven geesten en een verslechterde toestand	4 min	10
5	Jezus' generatie en de val van Jeruzalem	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

De gelijkenis en wat de Bijbel over demonen zegt

We beginnen onze studie van het leven van Christus bij Mattheüs 12, vers 43. Ik lees Mattheüs 12, vers 43 tot en met 45. Jezus zei:

Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben; en wanneer hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin. Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.

MATTHEÛS 12:43-45

In deze hele alinea lijkt Jezus ons iets te vertellen over demonische geesten. Maar wanneer Hij aan het einde komt, laat Hij ons weten dat dit slechts een illustratie is. Dit is een analogie voor iets wat met Zijn generatie te maken heeft. Hij maakt een punt over de mensen die in Zijn tijd en in Zijn omgeving leefden: het Joodse volk, dat Jezus hoorde prediken en Zijn wonderen zag, maar doorgaans niet in Hem geloofde. Deze alinea is dus niet zozeer onderwijs over demonen als wel onderwijs over die generatie. Dat betekent echter niet dat deze alinea ons niet ook informatie geeft over het onderwerp demonen.

Sommige mensen zijn gefascineerd door het onderwerp demonen. Ik ben beslist niet gefascineerd door het onderwerp demonen, maar in bepaalde opzichten ben ik wel nieuwsgierig naar hen. Er zijn veel dingen die de Bijbel niet over demonen zegt. Als de

Bijbel nooit iets over demonen had gezegd, zou ik er niet nieuwsgierig naar zijn. Als mij in de Bijbel nooit was verteld dat er zoiets als demonen bestaat, zou ik er geen vragen over hebben.

Maar af en toe treffen we in het Oude Testament boze geesten aan. Gewoonlijk worden zij door God gezonden als een oordeel over iemand. In het Nieuwe Testament komen we hen zeer vaak tegen, zowel in de Evangeliën als in het boek Handelingen. In de brieven wordt van tijd tot tijd over hen gesproken en ook in het boek Openbaring worden zij afgebeeld. Het Nieuwe Testament bevat dus zeer veel verwijzingen naar demonen.

Het meeste wat we over demonen te weten komen, is echter eenvoudigweg dat er mensen zijn die door demonen bezeten zijn, en dat Jezus en de apostelen die uitdrijven. Dat is de voornaamste informatie die we over demonen hebben. We vinden in de Bijbel vooral voorbeelden van mensen die door demonen bezeten zijn en bij wie de demonen vervolgens worden uitgedreven. We vinden in de Schrift niet erg veel onderwijs over demonen. Omdat ons dus wordt meegedeeld dat demonen bestaan, komen er vanzelf bepaalde vragen in ons op.

Waar komen deze demonen vandaan? Wat is hun bedoeling? Waarom nemen ze bezit van mensen? Hoe komen ze bij mensen binnen? Als ze bezit kunnen nemen van sommige mensen, waarom nemen ze dan niet bezit van alle mensen? Wat is het verschil tussen de mensen die bezeten zijn en vatbaar zijn voor bezetenheid, en de mensen die kennelijk niet bezeten raken? Hoe weten we of iemand bezeten is? Hoe krijg je ze eruit als ze erin zitten? Hoe weet je of ze eruit zijn gekomen? Hoe verklaar je situaties waarin ze er niet uit lijken te komen? Zijn dit niet vragen waar christenen zich vaak over verwonderen? Ik in elk geval wel.

Ik zou zeggen dat ik door mijn studie van de Schrift en ook van de ervaringen van christenen en zendelingen, over sommige van die kwesties tot conclusies ben gekomen. Maar daar ga ik het hier niet over hebben. Wat ik zeg, is dat de Bijbel die vragen niet echt op een rechtstreekse manier beantwoordt. We krijgen in de Bijbel feitelijk zeer weinig rechtstreeks onderwijs over het onderwerp demonen.

In dat opzicht vormt deze passage een behoorlijke uitzondering, want Jezus vertelt ons iets heel specifiek over demonen. Nogmaals, ik zeg dat het niet Zijn voornaamste bedoeling is om ons over demonen te onderwijzen, maar om iets over Zijn generatie te zeggen. Tegelijkertijd vertelt Hij ons daarbij enkele dingen over demonen. In al het onderwijs van Jezus komt dit nog het dichtst bij een onthulling van enkele feiten over het demonische rijk.

Ik wil het voornaamste punt van Jezus niet missen, en voordat we klaar zijn kom ik daarop terug. Maar als het mogelijk is, zou ik uit deze passage alle nuttige informatie willen halen die zij over het onderwerp van het demonische kan bevatten. Want ik geloof werkelijk dat christenen demonen tegenkomen. Ik geloof dat er zoiets als bezetenheid door demonen bestaat. En ik denk dat christenen in staat zijn mensen te helpen die door demonen bezeten zijn, als christenen onderkennen wat er aan de hand is en weten wat ze eraan moeten doen. Wanneer ik in de Bijbel iets vind wat mij werkelijk enige informatie over demonen leert, ben ik altijd benieuwd wat ik ervan kan leren.

2

De uitgedreven geest zoekt een nieuw verblijf

Wat Jezus hier feitelijk over zei, was dat Hij een demon een onreine geest noemde. Hij zegt:

‘Wanneer er een onreine geest uit iemand weggaat.’ Het is duidelijk dat Hij verwijst naar een geval waarin een demon uit iemand wordt uitgedreven. In feite zagen we Jezus in de eerdere verzen van dit hoofdstuk een demon uit iemand uitdrijven. Daarmee begon dit hele gedeelte. Jezus sprak niet noodzakelijkerwijs over wat er met die specifieke man en die specifieke demon gebeurde. Maar Hij beschrijft wat er gebeurt nadat een demon daadwerkelijk uit iemand is uitgedreven. Jezus zei dat wanneer een onreine geest uit een mens weggaat, hij door dorre plaatsen trekt, op zoek naar rust, en die niet vindt. Dat is fascinerend. Ik wil er niet al te zeer door gefascineerd raken, want ik wil niet gefascineerd raken door het demonische. Maar ik moet toch bekennen dat het mijn nieuwsgierigheid een beetje prikkelt. Waarom trekt een demon door dorre plaatsen? Volgens mij zegt de King James Version ‘waterless

places'. Waarom? Heeft een demon soms een afkeer van water? Dat lijkt niet het antwoord te zijn, want bij sommige gelegenheden lezen we in de Bijbel over mensen die door demonen bezeten zijn, en de demonen proberen hun slachtoffer afwisselend in het water en in het vuur te werpen om hem te doden.

Het is werkelijk moeilijk te weten. Jezus vertelt ons niet meer dan dit, en ik wil niet dat onze nieuwsgierigheid met ons op de loop gaat. Maar de vraag blijft: waarom zou een demon specifiek in dorre plaatsen naar een nieuw onderkomen zoeken? Het is mogelijk dat 'waterloos' of 'dorre plaatsen' figuurlijk wordt gebruikt en dat Hij misschien over geestelijk dorre plaatsen spreekt. Iemand die als een goed bevoeide tuin is — zoals de Psalmen bijvoorbeeld spreken over iemand die dag en nacht het Woord van God overdenkt — is als een boom die aan waterstromen geplant is, waarvan de vrucht niet uitblijft en waarvan het blad niet verwelkt. Mogelijk bedoelt Hij een geestelijke woestenij. Ieder mens is óf als een boom die aan waterstromen geplant is, óf als een dorre woestenij. Misschien is dit wat Jezus zegt: dat de demonen op zoek gaan naar een andere geestelijk dorre persoon, een persoon die geestelijk sterft door een gebrek aan God in zijn leven.

Ik weet het niet. Maar hoe dan ook, Hij zegt dat hij door dorre plaatsen trekt, op zoek naar rust, en die niet vindt. Dat betekent niet dat ze altijd niets zouden vinden, want er zijn in de Schrift gevallen waarin demonen uit de ene persoon weggaan en vervolgens een ander onderkomen vinden. Maar Jezus beschrijft een situatie waarin een demon soms uit een mens weggaat en niet onmiddellijk een ander onderkomen vindt — geen ander gastlichaam vindt, zouden we kunnen zeggen. De demon wordt dan vergeleken met een soort parasiet die een gastlichaam zoekt.

Waarom zou dit zo zijn? Ik vind het interessant dat een demon sommige mensen kan binnengaan, maar kennelijk niet iedereen kan binnengaan. Anders zou je dit verschijnsel niet hebben dat een demon een onderkomen zoekt en er geen vindt. Er zijn genoeg mensen in de buurt. Waarom gaat hij niet gewoon een van hen binnen? Hieruit blijkt duidelijk dat demonen niet zomaar naar believen iedereen kunnen binnengaan die ze maar willen. Anders zou deze situatie, waarin een demon een onderkomen zoekt en er geen kan vinden, zich nooit voordoen. Er zijn genoeg mogelijke gastlichamen in de buurt.

Het lijkt duidelijk dat sommige personen vatbaarder zijn voor bezetenheid door demonen dan andere, en dat demonen niet zomaar iedereen kunnen binnengaan die ze maar willen, zelfs niet iedere ongelovige. Ik heb de leer gehoord dat christenen niet door demonen bezeten kunnen worden. Ik heb dat van christelijke leraren gehoord, hoewel ik het niet in de Schrift heb gevonden. Maar zelfs als we aannemen dat christenen niet door demonen bezeten kunnen worden, hoe zit het dan met niet-christenen? Zijn er niet heel wat niet-christenen in de buurt die deze demon zou kunnen binnengaan? Dat wordt ons niet verteld, maar volgens mij kunnen we hieruit afleiden dat demonen niet zomaar naar believen iedere persoon kunnen binnengaan. Er moet een bijzondere omstandigheid zijn die deze persoon kwetsbaar maakt. Hier hebben we een geval waarin een demon uit de ene mens weggaat, een ander gastlichaam, een ander onderkomen zoekt, en er geen vindt.

3

Het lichaam als huis en het gevaar van leegte

Hier gebruikt Jezus het beeld van het lichaam van een persoon als een huis, want Hij zegt in vers 44 dat de demon zegt:

Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kwam.

Hij noemt de man uit wie de demon was verdreven natuurlijk zijn huis. Het is belangrijk dat we beseffen dat het lichamelijke deel van ons geestelijke betekenis heeft. Daarmee bedoel ik dat er volgens mij een onderscheid bestaat tussen lichaam en ziel, maar dat wat er uiteindelijk met de ziel gebeurt belangrijker is dan wat er met het lichaam gebeurt. Paulus zei bijvoorbeeld:

Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.

2 KORINTHE 4:16

Het is niet zo'n grote tragedie als mijn lichaam sterft of achteruitgaat, zolang het maar goed gaat met mijn ziel, zolang het geestelijk maar goed zit tussen God en mij.

Hoewel er dus een tweedeling bestaat tussen lichaam en geest, is het lichaam niet zonder geestelijke betekenis. Jezus noemde Zijn lichaam de tempel toen Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Hij zag Zijn lichaam als een woonplaats, een huis waarin God woonde. Meer in het bijzonder leerde Paulus ons om onze lichamen zo te zien: als tempels en vaten. Paulus zei in 2 Korinthe 4:

Maar wij hebben deze schat in aarden kruiken, opdat de allesovertreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons.

2 KORINTHE 4:7

en hij vertelde ons een aantal keren in 1 Korinthe dat onze lichamen — dat wij — de tempels van de Heilige Geest zijn.

We zien dus dat ons fysieke lichaam niet als doel op zich bestaat, maar als een plaats om in te wonen. God wil door Zijn Heilige Geest in ons wonen, en dat is natuurlijk de toestand van christenen. Maar blijkbaar zijn er ook demonen die in mensen willen wonen. Iemands lichaam kan een huis van God zijn of een huis van een demon. Beide zijn mogelijk. Hier hebben we een demon die zegt:

‘Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben.’

Daarbij noemt hij de man in wie hij eerder had gewoond zijn huis. Ik wijs hier terloops op, voor het geval het je ontgaan is: Jezus duidt de demon in dit hele verhaal aan als ‘hij’. Wanneer een demon uit een mens komt, gaat hij door dorre plaatsen. Hij zegt:

Ik ga terug naar mijn huis.

Wat ik hierover wil opmerken, is dat dit beslist de indruk wegneemt dat Jezus demonen niet als persoonlijke wezens beschouwde.

Er zijn veel mensen die menen dat demonen en de duivel zelf in de Schrift eenvoudig beeldspraak zijn, een stijlfiguur die in werkelijkheid verwijst naar het kwaad in ieder mens. Sommige mensen praten er zo over: wanneer de Bijbel over de duivel spreekt, gaat het niet over een persoonlijk wezen. Het gaat eenvoudig over het kwaad in ieder mens, dat ter wille van de bespreking als persoon wordt voorgesteld.

Maar demonen worden beslist behandeld als iets anders dan mensen. Deze demon kan niet het kwaad in een mens voorstellen, want de demon gaat uit hem weg en zoekt nog steeds naar een andere gastheer. We zouden in figuurlijke zin kunnen spreken over het kwaad van een man dat uit hem weggaat, als hij op de een of andere manier zijn leven had gebeterd of van zijn slechte gedrag was bevrijd. Maar dat kwaad zou dan niet meer bestaan, omdat het deel van hem uitmaakte. Hier hebben we echter een afzonderlijke persoonlijkheid, een demonische geest die in een man was en nu buiten die man is, maar nog steeds persoonlijk is. Hij hoopt nog steeds een thuis te vinden, en hij vindt geen thuis. Daarom denkt hij aan zijn oude huis, de man uit wie hij is weggegaan:

Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kwam.

Jezus zei:

Wanneer hij aankomt, treft hij het leeg, schoongeveegd en opgeruimd aan.

Dit is natuurlijk een stijlfiguur. Mensen nemen niet werkelijk een bezem om de binnenkant van hun lichaam te vegen zoals ze een huis zouden vegen. Het idee hier is dat de persoon uit wie de demonen zijn weggegaan, nu zijn leven heeft gebeterd. Zijn leven was een enorme puinhoop toen de demonen er waren. Maar de demon is weg, en die persoon leidt nu een fatsoenlijk, ordelijk leven. Die persoon gedraagt zich niet langer vreemd. Die persoon wordt niet langer gekweld. Hij is niet langer een psychiatrische patiënt. Hij is normaler.

Het is als met de man bij de grafspelonken, toen Jezus het legioen uit hem wierp. Er staat dat de inwoners van de stad de man gekleed zagen. Eerst was hij naakt, maar hij had kleren aangetrokken en was goed bij zijn verstand. Je hebt dus een man uit wie demonen zijn geworpen, en zijn leven is nu ordelijk. Hij is goed bij zijn verstand. Hij is geestelijk gezond. Hij draagt weer kleren.

Hier hebben we het beeld van een man wiens leven gebeterd en op orde gebracht is. Misschien heeft hij enige discipline en zelfbeheersing ontwikkeld en enig karakter gekregen, maar hij is ook leeg. Er staat dat hij leeg, geveegd en op orde gebracht is. Het is mogelijk dat iemand van demonen wordt bevrijd en geen christen wordt. Als die persoon geen christen wordt, is hij een leeg huis. Er woont niemand in hem.

Als iemand van demonen wordt bevrijd en daarna christen wordt, komt de Heilige Geest in hem wonen. Maar als de Heilige Geest niet in je komt wonen en de demon er niet is, dan heb je buiten een bordje staan waarop staat dat er plaats vrij is. Zo is het. Dit huis is leeg. Het is geveegd en op orde gebracht. Dat wil zeggen: het leven van de man is gebeterd, maar de geestelijke vervanging voor wat eruit is gegaan, is niet binnengekomen. De man is geen christen geworden. De man wandelt niet in de Geest. Hij is misschien beschaafd, maar hij is niet geheiligd.

4

Zeven geesten en een verslechterde toestand

Dus komt de demon terug. Jezus zei:

En dan gaat hij weg — dat wil zeggen, de demon gaat — en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf. Zij gaan naar binnen en wonen daar, en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

Wanneer Jezus zegt dat er zeven andere geesten zijn die slechter zijn dan hijzelf, gebruikt Hij het getal zeven natuurlijk zoals het vaak in de Schrift wordt gebruikt: niet als een wiskundige eenheid, maar als een getal met een geestelijke betekenis. In de hele Bijbel, in het Oude en het Nieuwe Testament, heeft het getal zeven een betekenis die verder gaat dan zijn getalswaarde. Soms verwijst het natuurlijk naar een werkelijk aantal, maar het heeft ook de geestelijke betekenis van volmaaktheid en volledigheid. Je ziet dit veelvuldig terug in het Oude Testament.

De Bijbel zegt:

want al valt een rechtvaardige zevenmaal, hij staat weer op, maar goddelozen struikelen in onheil.

SPREUKEN 24:16

Als je broeder zeven keer op één dag naar je toe komt en zegt:

Ik heb berouw, moet je hem zeven keer vergeven. Het getal zeven duidt hier eenvoudigweg op het volledige aantal, hoeveel het er ook zijn. Als een man zeven keer valt, betekent dit dat hij, hoe vaak hij ook valt, altijd weer opstaat. Als Jezus zegt:

En als hij zevenmaal per dag tegen u zondigt en zevenmaal per dag naar u terugkomt en zegt: Ik heb berouw, dan zult u hem vergeven.

LUKAS 17:4

bedoelt Hij: hoe vaak hij het ook doet. Het betekent het totale aantal.

Het getal zeven betekende in de Joodse numerologie eenvoudigweg volledigheid, totaliteit of volmaaktheid. Dus wanneer Jezus zegt dat deze demon terugkomt en er nog zeven meebrengt, hoeven het er niet letterlijk zeven te zijn. Het kan eenvoudig betekenen dat de man volledig bezeten raakt. De man komt er in alle opzichten heel slecht aan toe, en zijn laatste toestand is erger dan de eerste.

Die laatste uitspraak:

Uiteindelijk is die man er erger aan toe dan in het begin, of erger dan in de eerste toestand, lijkt op een van twee mogelijke betekenissen te wijzen. Of de tweede keer dat hij bezeten is, is erger dan de eerste keer dat hij bezeten was. Of het zou zelfs kunnen betekenen dat zijn uiteindelijke toestand van bezetenheid erger is dan zijn toestand in het allereerste begin, voordat hij ooit bezeten was. Dat is moeilijk te zeggen. Maar het punt hier is dat zijn toestand achteruitgegaan is. Hij verkeert in een veel slechtere toestand dan daarvoor, omdat hij nu volledig onder de macht van demonen staat. Dit wijst op de mogelijkheid dat hij daarvoor bezeten was, maar niet volledig onder de

macht van demonen stond. Sommige mensen denken dat demonische bezetenheid betekent dat iemand volledig onder hun macht staat, maar dat is niet noodzakelijkerwijs waar. Wanneer we in de Schrift over mensen lezen die door demonen bezeten waren, zien we dat bepaalde gebieden van hun leven erdoor werden beïnvloed. Maar dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat geen enkel deel van hun leven nog onder hun eigen controle stond. De man die een demon had waardoor hij blind en stom was, was bezeten, en dat beïnvloedde zijn gezichtsvermogen en zijn spraak. Maar dat betekent niet dat elk deel van zijn leven onder demonische macht stond. Maar zodra er zeven ergere demonen binnenkomen, zou de beeldspraak uit de Hebreeuwse numerologie er volgens mij op wijzen dat de man nu volledig onder de macht van demonische krachten staat.

5

Jezus' generatie en de val van Jeruzalem

Met Zijn laatste, afsluitende uitspraak brengt Jezus ons in verwarring. Hij heeft ons dit over demonen verteld, maar dan zegt Hij:

‘Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.’

Nu spreekt Hij over Zijn eigen generatie. Het is niet de eerste keer dat Hij hen in deze passage aanspreekt. In vers 39 zei Hij:

Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet.

MATTHEÛS 12:39

waarmee Hij naar hen verwees. In vers 41 zei Hij dat de mannen van Ninevé in het oordeel zullen opstaan met deze generatie en hen zullen veroordelen. In vers 42 zei Hij dat de koningin van het Zuiden in het oordeel zal opstaan met deze generatie en haar zal veroordelen. Hij heeft het steeds over Zijn generatie gehad, dat wil zeggen, de

generatie die Hem hoorde prediken. De generatie die Jona hoorde prediken, bekeerde zich, maar de generatie die Jezus hoorde prediken, bekeerde zich niet. Dat is wat Hij zegt.

Hij spreekt over het Joodse volk, Zijn tijdgenoten en landgenoten. Zij waren met Zijn bediening in aanraking gekomen, maar hadden daar op lange termijn niet werkelijk profijt van gehad, omdat ze die niet diep in zich opnamen. Sommigen van hen werden genezen. Sommigen waren door Hem gefascineerd en volgden Hem een tijdlang, maar velen werden niet werkelijk blijvende volgelingen van Hem.

Hij vergelijkt Zijn generatie met een man die door demonen bezeten was en van demonen werd bevrijd, maar daarna opnieuw bezeten raakte en in zijn laatste toestand volledig en totaal onder de macht van demonen stond. Hij zei dat die man een beeld van Zijn eigen generatie is. Hoe bedoelt Hij dat? Ik begrijp het als volgt. Voordat Jezus kwam, verkeerde die generatie Joden in duisternis. Ze waren overgeleverd aan de duivel, omdat ze de waarheid niet kenden en het licht nog niet over hen had geschinen. Velen van hen hadden daadwerkelijk demonen. Velen van hen waren door demonen bezeten. Maar zelfs degenen die dat niet waren, stonden niettemin, op zijn minst gedeeltelijk, onder de macht van satan. Misschien waren er bepaalde gebieden waarop hun hart zich enigszins naar God bewoog, maar voor het grootste deel waren ze slaven, gebonden aan de zonde en de duivel.

Jezus kwam en bracht licht, en dat licht verbeterde hun geestelijke toestand, in elk geval tijdelijk. Het is alsof een demon uit een man wordt geworpen. Bij die generatie werden de oogkleppen weggenomen. Het licht werd hun gegeven. Ze kregen de gelegenheid om in een nieuwe vrijheid van de duivel en van de zonde te wandelen, maar velen van hen deden dat niet. De generatie bleef toen als het ware leeg, ook al had Jezus een zekere mate van licht, bevrijding, vrijheid en behoud gebracht. Voor het grootste deel had de generatie daar op lange termijn geen profijt van. Ze werden geen blijvende discipelen. Daarom voorspelt Jezus dat er een tijd zal komen waarin Zijn generatie volledig onder demonische onderdrukking en macht zal staan.

Dit werd binnen veertig jaar in Zijn generatie vervuld. Als je het verhaal leest over de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus, zoals dat door Josephus is opgetekend, zul je zien dat Jeruzalem, voordat het viel, enkele maanden belegerd werd. In die tijd

raakte het voedsel van de Joden in de stad op. Er waren oorlogen tussen de Joden binnen de stad, terwijl de Romeinse legers de stad van buitenaf belegerden. Wanneer je de verslagen van Josephus leest — en hij was ooggetuige, hij was erbij — kun je nauwelijks aan de indruk ontkomen dat deze mensen buiten zinnen waren. Ze deden dingen die tegen hun eigen belang ingingen. Ze hadden de gemeenschappelijke vijand buiten de muren moeten bestrijden, maar in plaats daarvan bestreden ze elkaar. Ze verbrandden voedselvoorraden binnen de stad, waar toch al gebrek heerste, om andere groepen binnen de stad die de voedselvoorraden in bezit hadden dwars te zitten. Ze aten hun kinderen op. Ze doodden elkaar in het wilde weg. Ze deden de krankzinnigste dingen.

Wanneer je het verhaal leest over wat er later, in het jaar 70 na Christus, met die generatie Joden gebeurde, kun je bijna niet anders dan concluderen dat deze mensen volledig in de macht waren van demonische misleiding. Ik geloof dat Jezus voorspelde dat dit inderdaad het geval zou zijn. Ze hadden licht ontvangen. Ze hadden door de bediening van Jezus een mate van vrijheid, licht en bevrijding ontvangen. Het was alsof een demon hen had verlaten. Maar toen Hij weg was, vervielen ze als volk en als generatie weer in hun oude gewoonten. Ze keerden zich niet tot Christus, en de demonen kwamen in groten getale terug.

Persoonlijk geloof ik dat het hele volk in wezen volledig onder demonische controle kwam te staan in de periode waarin het werd geoordeeld door de toorn van God, die in het jaar 70 na Christus over hen werd uitgestort. Ook op andere plaatsen sprak Jezus daar veel over. Hij zei altijd dat het in die generatie zou gebeuren. We zullen onze bespreking voortzetten en verder kijken naar het leven van Christus.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 12:43-45
- 2 Korinthe 4:16
- Johannes 2:19
- 2 Korinthe 4:7

- Spreuken 24:16
- Lukas 17:4
- Mattheüs 12:39

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.